GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 65.

W Niedzielę Dnia 12. Sierpnia 1804.

Z Wiednia d. 4. Sierpnia.

Miasto Waidhofen, nad Ibbą w niższey Austryi, miało honor dnia 27go Lipca powitać w murach swoich Arcy Xiążęcia Jmć Rayniera. Przybył tam z swoim orszakiem z szambelanem hrabią Morzin i dwiema professorami Bredemayerem i Stinglem, przez gory Gattenstein, Rohr Hochenburg, Egidi, Hotcher, Lacken, Lunz, Göltling, Reith i Hollenstein o godzinie 8 z rana. Wystrzały z armat zapowiedziały iego przybycie na grunt miasta. Kilku mieszczan w pocztowym ubiorze iechało przed nim konno. Gdy przybył na Druciarnią Jozefa Keila, był naypokornie powitany od urzędnikow państwa Waidhofen, hrabi Seeau, pensyonowanego C. K. maiora Rein i magistratu, i w towarzystwie ich oglądał Druciarnią, hamernią kos Maxymiliana Wagnera, rękodzielnią pilnikow Jozefa Schmona, wszędzie wyrażaiąc swoie ukontentowanie. Potem przy ustawicznym odgłosie armat wiechał do miasta. Z wieży ratuszney rozlegał się odgłos trąb i waltorni, rownie iak radosne okrzyki licznie zgromadzonego ludu. Gdy przybył do wyższey części miasta był przyymowany od stoiącego w paradzie mieyskiego korpusu przy muzyce ianczarskiey, i poiechał do zamku, gdzie go znowu powyżsi urzędnicy i duchowieństwo powitali i do przeznaczonych pokoiow zaprowadzili. Przed pokoiami iego korpus mieyski odbywał podwoyną straż honorową. Arcy Xiążę Jmć udał się zaraz przy assystencyi powyższych osob do mieyskich warsztatow żelaznych i stalowych, do kuźni patewek, wszędzie okazuiąc swoie ukontentowanie, naybardziey zaś zadziwiała go robota iglarza Pergera, naydelikatnieyszych wędek, których na łot 11,365 sztuk wchodzi. Powracaiąc wstąpił do farnego kościoła, skąd po odbytey modlitwie udał się do siebie na obiad, podczas którego dobrze dobrana muzyka przygrywała. Po południu o godzinie 2 poiechał na pobliską gorę Sonntag. Powracaiąc stamtąd zastąpiła mu na placu parady ianczarska muzyka korpusu i odprowadziła go do zamku, gdzie go przegrywaiąc rożne sztuki bawiła. D. 28 o godzinie 8 zrana po daney audyencyi pożegnania, wyiechał stamtąd, poprzedzony kilku mieszczanami konno, przy wystrzałach z armat i błogosławieństwie ludu, po krótkiem tam bawieniu przez Weyer do Spitall nad Bierną. Epoka oglądania i przyięcia w murach miasta Waidhoffen Brata Nayiaśnieyszego Monarchy będzie w rocznikach tamteyszych zawsze pamiętną.

Gubernium niższey Austryi przekonawszy się o dobroci kamelorowey rękodzielni na sposob hollenderski, Michała Hubingera, zaszczyciło go fabrycznym przywileiem.

Właściciele tuteyszey fabryki pobielanych towarow Karol Lauterbach i Dawid Bossler otrzymali także fabryczny przywiley.

Z Londynu d. 20. Lipca.

Król przybył wczoray do miasta dla dania urzędnikom stanu prywatney audyencyi. Lord Lewison Gower, mianowany ambassadorem przy dworze petersburskim na mieysce P. Warren, był do ucałowania ręki królewskiey przypuszczony. Po audyencyi złożył Król tayną radę, pod czas którey lord Gower wykonał przysięgę, i w krotce do Petersburga wyieżdza. Sędzia londyński zdawał potem rapport o skazanych na śmierć złoczyńcach w Newgate; z 8 dwoch tylko wyrok śmierci potwierdzony został; 6 innych złagodzono kary, pomiędzy któremi znaydowała się 12 letnia dziewczęna, która bankocetel na 6 f. szt. ukradła.

Dalsza spokoyność w Irlandyi zdaie się teraz od poruszeń nieprzyiacielskiey brestenskiey flotty zależec. M'Cabe, za złapanie którego wyznaczono 500 f. szt. nadgrody, był dawniey nayzaufańszym adiutantem lorda Fitzgeralda, iest nader odważnym i kilka razy uszedł uwięzienia. D. 14 Lipca, iako w rocznicę rewolucyi francuzkiey, obawiano się w Dublinie buntowniczych poruszeń, i całe tamteysze woysko musiało stać pod bronią. Teraz obawiaią się ieszcze podobnych poruszeń przed d. 23 t. m iako w rocznicę dublińskiego powstania w roku przeszłym. Niechętni czekaią z utesknieniem na przybycie jenerała Augereau i admirała Gantheaume z brestenską flotą. W różnych okolicach Irlandyi robiono znowu piki. Oboz w hrabstwie Kildare ma bydź do 24,000 ludzi powiększony.

Mniemaią teraz, że nieprzyiaciel będzie chciał niebawnie przedsięwziąść wylądowanie, i że podroż Napoleona do armiow i nad brzegi ściąga się do tego ważnego przedmiotu.

Tuteysze towarzystwo missyonarzy odebrało od swoich członkow do Otaheity wysłanych wiadomość, że tamteyszy Król Pomarra nagle umarł, lecz następca iego równie iak on sprzyia missyonarzom. Postęp iednak missyi w nawracaniu nie iest wielki, bo mieszkańcy bardzo są zepsuci, nie liczą więcey nawroconych nad 7000 dusz.

Cesarz Marokański zamyśla wysłać z powinszowaniem i podarunkami do teraźnieyszego monarchy francuzkiego.

Na wyspie S. Heleny miano wiadomość, że 22 korsarzow wypłynęło z wyspy Francuzkiey na krążenie po wodach indyyskich. Z przylądka Dobrey nadziei popłynęło także kilka hollenderskich okrętow ku wschodowi.

Na końcu Lipca odroczony zostanie parlament, a P. Pitt i Melwille przedsięwezmą podroż nad brzegi, a mianowicie do Nore.

Lekarz królewski Reinold rozmawiał wczoray długo z lordem kanclerzem, poczem nastąpiło naradzenie z P. Pittem.

Rękopism, który tu Pichegru swemu przyiacielowi Couchery zostawił, wyydzie w krotce z druku; prenumeruią na niego 1 gwineię.

Król używa codziennie przeiazdzki konney. Dziś wyiezdża królewska familiia z Kew do Windsoru, a potem do Weymutu.

Dnia 24. Lipca.

Wczoray z rana nadeszły depesze od admirała Louis, dowodzącego naszą eskadrą przed Boulogne. Nieprzyiacielska flotyla wyszła ostatniego piątku z portu i groźną przybrała postawę. Nasza eskadra uderzyła zaraz na nią, i za pomocą lądowego wiatru mogła skutecznie do nieprzyiacielskich okrętow

dawać ognia. Jakoż pomieszały się wnet i szukały schronienia w porcie; iednak nie wszystkie były tak szczęśliwe. Stoią ieszcze w nieładzie na uyściu portu pod armatami nadbrzeżnemi, i na ogień naszey eskadry są wystawione. Wiele ich się także zatopiło. Dworska gazeta dzisieysza umieszcza w tey mierze obszerny rapport kapitana Owen do kontra admirała Louis.

Admirał Kornwalis powrocił z okolic Brestu na okręcie liniiowym miasto Paryż. W czasie iego nieprzytomności i naprawy tego admiralskiego okrętu, dowodzi przed Brestem wice admirał Cotton. Kornwallis znayduie się teraz w Londynie.

Dzisieysza gazeta dworska donosi o zniszczeniu przez kapitana Morris francuzkiego woiennego okrętu o 14 armatach przy Senegalu d. 25 Marca, bez żadney szkody z naszey strony.

Sobotnia gazeta donosi urzędownie o mianowaniu lorda Gowera ambassadorem w Petersburgu. Daley umieszcza rapport kapitana od eskadry Nelsona o zatopieniu francuzkiey szebeki o 8 armatach z Ajaccio przy Farma; lud wyratował się na ląd.

Amerykański kapitan na środziemnym morzu, donosi Amerykanom, iż tunetańscy korsarze czynią przygotowania do zniszczenia amerykańskiego handlu na śródziemnem morzu.

Budowanie armatnych łodzi na płaską wodę idzie w Newcastle i Leit z wielkim pospiechem.

Podług listow od naszey przed Ferrolem eskadry, przybył Hieronim Bonaparte z swoią małżonką na amerykańskiey fregacie do Ferrolu.

Wiadomość o wymordowaniu wszystkich białych i Europeyczykow na St. Domingo, potwierdziła się. Nowoiorska gazeta mieści w sobie długą odezwę, ktorą Dessalines po tey rzezi d 4 Maia wydał. Kończy on tę krwawą odezwę temi słowy: "Nadal żaden Europeyczyk nie może weyśdź na wyspę Hayti iako pan.„

Mieszkańcy bywszey hiszpańskiey części St. Domingo poddali się ieszcze w roku przeszłym Dessalinowi. Lecz potem przyłączyło się wielu do Francuzow; nieiaki X. Ferrand zachęcił ich do odporu. Dessalines wydał do nich pod 8 Maia odezwę, daiąc 15 dni czasu do poddania się i okazania się godnemi dziećmi Hayti; ieżeliby tego nie uczynili, okolice ich ogniem i mieczem zniszczone zostaną.

W mieście Kapie były ieszcze ulice zapełnione trupami, ale przecię wściekły Dessalines kazał ich w wielki doł powrzucać, aby psy nie tuczyły się niemi, albo nie sprawiły zarazy.

Wiele brygad otrzymały rozkaz udania się nad brzegi Kentu.

Hollenderski rządca na przylądku Dobrey nadziei, Jansens, łagodnie obchodzi się z osiadłemi tam Anglikami i są panami swoiey własności.

Niektóre nasze pisma zapewniaią, że rząd francuzki stara się zgromadzić w Breście do 46 liniiowych okrętow, i pod ich zasłoną przez flotyle bulońską i hollenderską uskutecznić wylądowanie do Anglii, przyczem jenerał Augereau lądową siłą będzie dowodził.

Na Jamaice umiera teraz bardzo wiele ludzi.

Na d. 11 Maia wicher wielkie poczynił szkody w Newfoundland: 80 przeszło małych statkow zatopił, wiele innych uszkodził i przeszło 50 ludzi życie utraciło.

Dla przeciwnych wiatrow wiele naszych okrętow musiało d. 22 opuścić brzegi francuz: i powrocić do Dunow. Wiele z nich potraciły

kotwice i liny. Liczbę zgromadzonych w Boulogne statkow podaią do 1200.

Niedawno przybyło do Plimut z Jamaiki 70 francuzkich officyerow w naszey niewoli będących, a na kupieckiey flocie stamtąd pod zasłoną 2 liniiowych okrętow powracaiącey, płynie ieszcze 4000 ieńcow francuzkich.

Pogłoska iakoby wielki korpus rossyyskiego woyska wzięty był na żołd angielski, i do Irlandyi był przeznaczony, potrzebuie ieszcze potwierdzenia.

Ponieważ spodziewaią się, że nieprzyiaciel wkrótce przedsięweźmie wylądowanie, czynią zatem przygotowania do przyięcia go przyzwoicie. Jenerał Finch, dowodzący w dystrykcie Chelmsford, odebrał rozkaz mienia woysk swoich w gotowości do rozprawy. Cała brygada gwardyi odebrała rozkaz dziś rano udania się do Kentu. Wczoray jenerał Pultney wyiechał stąd nad brzegi Susexu, gdzie woyska iako nayprędzey do 16,000 maią bydź pomnożone.

Okręt pokoiowy Matylda przywiozł 300 francuzkich ieńcow z Pondiszeri do Hawru.

Dwa okręty wiozące woyska francuzkie z wyspy Kuba do Ameryki rozbiły się znowu, Jenerał Lavalette i kommodor Hayes znaydowali się na tych okrętach. Martynika iest teraz dobrze woyskiem osadzona, otrzymawszy posiłki z Gwadelupy.

W Brighton ma bydź statua bronzowa Xcia Wallii na koniu wystawiona; koń ma bydź zrobiony w postawie, iż nogami będzie tratował zazdrość i złość. Hrabia Moira i inni bogacze czynią na to składki.

Dziennik *Times* pod d. 10 b. m. żali się mocno na wiele dziennikow angielskich, które iak mowi, nadto przywiązane do zasad francuzkich staraią się uspić publiczność i narod przez fałszywe bespieczeństwo, powtarzaiąc bezustannie, że wylądowanie Francuzow wcale ieszcze nie iest bliskim. Zapewnia on, że przygotowania Francuzow rownie są daleko posunięte iak są ogromne, że Anglii nigdy większe nie groziło niebespieczeństwo, że ieżeli ma bydź zniszczoną, stanie się szczegulniey z powodu ślepey ufności, w iakiey lud staraią się utrzymywac.

W krótce nie będą iuż wiedzieć iakich używać sposobow dla zaspokoienia świata politycznego Londyńskiego. Od dwoch lub trzech miesięcy mowiono bezustannie w pismach publicznych o osadzie Surinamie iako posiadłości uader ważney, którą podbić śpieszyć się należało. Dziśiay gdy ta posiadłość iest w rękach naszych, czytamy w tychże samych pismach długie wyliczanie szkod i nieprzyzwoitości, które z tey zdobyczy wyniknąć dla nas maią, i oto iest co w tym względzie przywodzą:

" Wszyscy ci, którzy tylko pisali o osadzie Surinam zgadzaią się na to, że iest obciążona długami. Ze czterechset mieszkań, które tam w roku 1776 znaydowały się ledwie 20 liczono takich, któreby nie były obciążone hypoteką i ciężarami wszelkiego rodzaiu. Od tego czasu długi osady bardzo się znacznie powiększyły; a położenie w iakim się znalazła w ostatnich czasach nie dozwoliło iey odbierac iakowych pomocy w pieniądzach od metropolii. Coż ma wyniknąć z takowego położenia osady? Ze nasi spekulanci zrobią to, co iuż zrobili z taką szkodą przez krotki przeciąg czasu, przez który ta osada należała do W. Brytanii. Maią tam na nowo ogromne wprowadzić kapitały w nadziei odniesienia znacznych korzyści. Nie mowię, aby mieli pożyczać swoich kapitałow osadnikom na bardzo wielki procent, nie na tem oni gruntuią swoią spekulacyą lecz na spisaniu płodow osadowych, które osadnikom kazali sobie podać, i którym iedynie pod tym warunkiem poży-

czais pieniędzy. Doświadczenie powinnoby ich iednak nauczyć ile podobny rodzay spekulacyi ma niebezpieczeństwa, ponieważ iasną iest rzeczą, że przez krótki przeciąg czasu, przez który posiadaliśmy osadę Surinamę za pomocą woyny, nasi kapitaliści wprowadzili tam 18,000,000 f. szt., które aż dotychczas pozostały w tey osadzie. Rownie iasną iest rzeczą, że ten kapitał będąc użytym na użyźnienie ziemi i rozkrzewienie płodow zniknął zupełnie, a gdy przy pokoiu chodziło o powrocenie go, dłużnicy odpowiedzieli i dowiedli, że im niepodobną było rzeczą nie tylko oddadź kapitały im pożyczone ale nawet zapłacić procentu od nich, ieżeli kapitaliści angielscy przez nowe pożyczki nie udzielą im wsparcia aby zakwitnęły ich posiadłości. Kapitaliści widząc swe kapitały na utratę wystawione naśladowali graczow, którzy przegrawszy część pieniędzy chcą ie koniecznie odzyskać, i co raz więcey tracą, aż nakoniec postrzegą się w przepaści, do którey sami się wtrącili. Wiele domow gotuią się iak mowią, rozpocząć znowu takowe spekulacye i spodziewaią się bezwątpienia, że tą razą lepiey wyydą niżeli przedtem. Tym tedy sposobem wprowadzą znowu może 18,000,000 fo. szterl. do osady, która przy pokoiu nie mylnie oddaną będzie i na ten czas ieszcze raz śmiać się będzie z kapitalistow angielskich, żądać od nich nowych pieniędzy, aby im zapłacili procent od kapitałow wprzody pożyczonych. Dla dania wyobrażenia o stopniu ufności wynikaiącey z posiadania osady Surinamy, tym, którzy zamyślaią przedsięwziąść te niebespieczne spekulacye dosyć będzie uwiadomić ich, że na giełdzie nie możnaby pożyczyć 10,000 f. szt. na wszystkie hypotekowane milliony, które panowie kapitaliści maią na osadzie Surinamie. Rzeczą iest pewną i o którey wszyscy wiedzą, że wiele kapitalistow mniemaiąc za moment przyiazny do pozbycia swych kapitałow mianych na Surinamie, przy zdobyciu od nas tey osady, chcieli ich pozbyć lecz przekonali się, że w takowych hypotekach żadney nie miano ufności z powodu, że posiadanie osady Surinamy uważane iest iako tymczasowe.

Z Paryża d. 24. Lipca.

Monitor donosi o podroży monarchy co następuie:

"D. 18 Lipca o godzinie 7 w wieczor przeiechał przez Klemont. Municypalność przy niezliczonym natłoku ludu miała do niego w powozie przemowę. D. 19 o godzinie 2 po północy przeieżdżał przez Amiens. Oddział dragonow czekał na niego na drodze. D. 19 o godzinie 1 po południu przybył do Boulogne. Mieszkańcy przygotowali na przyięcie iego tryumfalną bramę, i chcieli go iak naywspanialey przyiąć; lecz on znaydował się iuż w porcie, oglądał różne nakazane przez siebie roboty, kiedy się o iego przybyciu dowiedziano. Niezmierna liczba lądowego i morskiego woyska, iako też mieszkańcow wszędzie mu towarzyszyła z okrzykami radości. Odwieczerze przepędził w porcie i kazał różnem częściom flotyli czynić obroty. Jak tylko się w Boulogne o iego przybyciu dowiedziano, uderzono we wszystkie dzwony i odgłos armat dał się słyszeć. Oglądał nadbrzeżne baterye i nowe fortyfikacye od morza, Wszędzie słyszeć się dawały okrzyki. W wieczor całe miasto Boulogne było oświecone. Nazaiutrz rano chodził po okrętach flotyli. Angielska dywizya zdawała się chcieć w tym momencie attakować liniią; lecz nim zbliżyła się na armatny wystrzał, wrociła się na przestrzenią morza. W południe przyymował officyerow w swoim namiocie; o godzinie 4 po południu oglądał magazyny arsenału, zakłady artyleryi i różne roboty w porcie. Między godziną 2 i 3 powstał północno wschodni wiatr,

Dwie armatne łodzie zerwane z kotwicy zostały; i zapędził między skały twierdzy Heurt. O pónocy dał się słyszec wystrzał ratunku. Monarcha bawił całą noc przy tey twierdzy, i kazał ile możności ratować ten statek. Rano o godzinie 5 różne łodzie starały się nadaremnie zbliżyc do tego statku; lecz utracono nadzieię i chciano tylko lud wyratować, gdy tym czasem wśród nayniebezpiecznieyszych skał wszedł na piasek i tym sposobem wyratowany został. Angielski ieden okręt o 74 armatach utraciwszy kotwice, rozumiano, że się pod naszemi brzegami rozbiie, ale uszedł niebespieczeństwa. — Z Boulogne iedzie monarcha wdłuż brzegow do Dunkierki, &c. Marszałek Mortier, jenerał Caffarelli i 8 innych jenerałow towarzyszą mu w podroży.,,

Z Hawru donoszą pod d. 17 t. m. że kapitan Daugier, stoiący przed portem z kilku dywizyami flotyli, był od angielskiey dywizyi z 2 liniiowych i 12 do 15 innych woiennych okrętow attakowany; ale po kilko godzinney walce musiał nieprzyiaciel bez dopięcia swego zamiaru oddalić się na morze. My nie ponieśliśmy żadney szkody, ale zdaie się, że nieprzyiaciel dosyć poniosł znaczną.

Wczoray wyiechał minister woyny nad brzegi, za którym iedzie niebawnie minister marynarki.

Dla konstytucyynych władż przepisane są różne stroie. Trybunowie n. p. nosić będą białą szarfę, u którey wisieć będzie szpada, kapelusz z przodu założony z białemi piorami. Członki pierwszych władż używać także będą wyszywanych płaszczow.

W departamencie Skaldy zawiesił prefekt na czas krotki wywoz zboża.

Do St. Andero przyprowadził korsarz Wenera angielski okręt Recovery z Jamaiki do Londynu przeznaczony, i do 30,000 f. szt. szacowany.

Jenerał Rivaud, dowodzący woyskiem francuzkim w Xięstwach Bremen i Verden, iest kommendantem honorowey legii mianowany. Bywszy jeneralny sekretarz dyrektoryatu Lagarde, a teraźnieyszy prefekt depart. Sekwany iest także członkiem tey legii mianowany.

Zakaz chowania trupow przy kościołach, synagogach i śpitalach ogłoszony iuż iest w całey osnowie.

Na naszych teatrach dana wkrotce będzie z wielką okazałością Melo-drama *Typpo-Saib*.

Jarmark w Beaucaire był tego roku bardzo liczny.

Słychać, że nasz nowy Monarcha otrzymał od Krola Hiszpańskiego order złotego runa, a od W. Mistrza Maltańskiego order tego zakonu.

Bywszy Xiążę Salm, który znayduie się na liście kandydatow do ciała prawodawczego iest mianowany kanclerzem 4tey kohorty honorowey legii. Ta kohorta obeymuie departamenta niższey Mozy, Rery, Renu i Mozeli, Donnezberga &c.

Dyrektor tuteyszey rządowey drukarni P. Marcel, iest także członkiem honorowey legii mianowany.

W Ostendzie i Bruxelli poczyniono także przygotowania na przyięcie Monarchy. W ostatnim mieście spodziewany iest d. 27 t. m. W tymże mieście przygotowane już są kwatery dla hanowerskiey legii, która tam z Celle przybędzie.

P. Casey bywszy nauczyciel angielskiego języka w Frankforcie, który tu przed kilku laty osiadł, miał honor oddać Bonapartowy widok St. Cloud; sztychowany przez iego żonę, nader zręczną sztycharkę, w podwoynym kolorze. Bonapartowa bardzo mile przyięła tę sztukę i zachęcała w grzecznych

wyrazach sztycharkę do przyspieszenia należącego do niey widoku Malmaisonu, nad którym się teraz zatrudnia.

Sekretarz stanu Maret poiechał także nad brzegi.

Wice admirał Verbuel ma z rozkazu rządu takie same odbierać honory iak marszałkowie państwa.

Astronom Laland iest także mianowany członkiem legii honorowey. Liczba członków tey legii ma do 10,000 bydź posunięta. W. kanclerzowi legii Lacepede wyznaczono 40,000 fr. pensyi, ale on tylko 5000 przyiął.

Dziś wezwano 94 tuteyszych bankierow i przednieyszych kupcow do policyi, i zapowiedziano im, iż każdy ma po 2000 fr. zapłacic kary, za to, iż do swoich interessow zamiast przysięgłego lub patentowanego używał prywatnego faktora. Jeszcze rzecz nie ukończona, iednak mniemaią, iż im będzie darowane, lub przynaymniey kara zmnieyszona.

Korsarz Augereau przyprowadził do Muros bogato ładowny angielski okręt z Gibraltaru i Lizbony do Korku przeznaczony.

Dzisieyszy Monitor mieści w sobie półtora arkuszowy wyrok rządowy pod d. 13 t. m. wydany, przez który oznaczone są ceremonie przy publicznych uroczystościach, stopień, porządek, cywilne i woyskowe honory. Maiący rozkaz znaydować się na publicznych uroczystościach zabierą w następuiącym porządku mieysca: Familiia monarchy, wielcy urzędnicy, kardynałowie, ministrowie, urzędnicy państwa, senatorowie, w swoich senatoryach, radcy stanu na poselstwach, wielcy officyerowie legii honorowey, dywizyyni jenerałowie, arcybiskupi, prefektowie, jenerałowie brygady &c. biskupi, podprefektowie, prezydenci miast i konsystorzow. Względem uroczystości religiynych posłane będą rozkazy do arcybiskupow i biskupow, a względem cywilnych do prefektow. Przy publicznych uroczystościach osoby maiące pierwsze mieysce staią po prawey, drugie polewey ręce i t. d. — Gdy N. Sakrament niesiony będzie po miastach, w których oprocz kościoła pozwolone są publiczne obrzędy, około posterunku lub odwachu, prezentuią żołnierze broń, uklękną na prawe kolano, schylą głowę i przyłożą prawą rękę na kapelusz, ale go nie zdeymą. W bęben będzie uderzono; officyerowie staną przed frontem, zrobią szpadą ukłon, lewą rękę przyłożą do kapelusza, ale go nie zdeymą. Czynią się także ukłony chorągwiami. Od pierwszego posterunku, około którego N. Sakrament przechodzi, dodani będą dway żołnierze, którzy się u każdego posterunku luzuią. Warty konne wsiędą na konie, dobędą pałaszow, trębacze trąbią, officyerowie, sztandary czynią ukłony, &c. Jeżeli N. Sakrament przechodzi około całego korpusu, takie same czynione będą honory. — Jeżeli monarcha przybędzie do którego mieysca cała załoga wystąpi pod broń; połowa piechoty stanie po prawey i lewey stronie przed bramą, przez którą wieżdża; druga połowa na ulicach i placach, którędy iedzie. Zołnierze prezentuią broń, officyerowie i chorągwie kłaniaią się, i bębny się odzywaią. Jazda wychodzi na pół mili na przeciw niego i odprowadza go aż do mieszkania. Officyerowie i sztandary przy odgłosie trąb oddaią ukłony. Jeżeli przybędzie do obozu, staią wszystkie woyska w porządku bitwy i czynią mu honory. Nay starsza brygada iazdy wychodzi o pół mili na przeciw niego. Prawa strona wychodząc z iego mieszkania iest przeznaczona na straż honorową; ieżeli w mieście nie stanie, tedy prawa strona bramy, którą wiechał. Rządca mieysca, kommendant i reszta sztabu powinni się przy pierwszych rogatkach znaydować i klucze mu oddać. Prezydent miasta z swemi adiunktami, otoczony honorową strażą z 30 ludzi z gwardyi narodowey, maią mu o 500 krokow od miasta klucze oddać. Kiedy przez most przeieżdża, powinna artylerya 3 razy dać ognia. Jeżeli się zatrzyma w mieyscu lub obozie, każdy regiment pieszy koleyno wykommenderuie 1 batalion z chorągwią pod dowództwem półkownika do niego na wartę. O-

procz tego znaydować się będzie przy iego osobie gwardya. Przed mieszkaniem stanie szwadron iazdy pod dowodztwem półkownika. Przed iego wrotami stanie dwoch szyldwachow konnych z dobytemi pałaszami. Gdy z miasta wyieżdża odprowadza go iazda na pół mili, a artylerya po 3 razy daie ognia. Poki tylko bawi w mieście lub obozie wydaie sam parole. Jeżeli się znayduie przy nim minister woienny, odbiera ie od niego i udziela woysku; ieżeli iego nie ma, tedy marszałek lub inny ienerał. W czasie iego podroży udaie się żandarmerya każdego okręgu na gościniec, na naybliższe mieysce iego mieszkania. Officyer żandarmeryi iedzie przed nim. Zadnemu cywilnemu lub woyskowemu urzędnikowi w Paryżu lub mieyscu bawienia monarchy nie będą czynione honory woyskowe, poki tam tylko bawi, iako też w przod i po iego wyieździe na 24 godzin. — Cywilne honory na tem zależą, że prefekt przyymuie go z żandarmami i narodową gwardyą na granicy departamentu. Gdy do którego przybędzie mieysca uderzą we dzwony i duchowieństwo, &c. go powita. Monarchini takie same wyrządzane będą honory cywilne i woyskowe, wyiąwszy oddawanie kluczow, &c. — Jeżeli który z Xiąząt panuiącego przyiedzie do którego miasta, będzie 21 wystrzałami z armat powitany i pożegnany. Klucze nie będą im oddawane; iest to tylko dla samego monarchy zachowane. Zaciągnie do nich 100 ludzi z chorągwią na wartę, którzy iuż w ich mieszkaniu na nich czekać będą. Prezydenci przyymuią ich o 250 krokow od miasta. Za przybyciem do obozu stanie woysko w porządku bitwy &c. Wielkim urzędnikom też same czynią się honory; ale Xiążętom, &c. w ten czas tylko będą czynione, kiedy zaydzie rozkaz ministra woiennego. — Ministrowie za przybyciem do iakiego miasta będą 15 wystrzałami z armat powitani. Szwadron iazdy przyymuie ich i odprowadza do mieszkania. Załoga stanie pod bronią i 60 ludzi do nich zaciągnie z chorągwią. Minister woienny będzie 19 wystrzałami powitany, i 80 grenadyerow z 3 officyerami zaciągnie do niego na wartę. Prezydenci witaią ministrow w bramach. — Marszałkowie, których minister woienny zapowie podroż, będą 13 wystrzałami z armat powitani; szwadron iazdy wyydzie o ćwierć mili na przeciwko nich i przy trąbach zaprowadzi do mieszkania. Załoga stanie pod bronią, i 50 ludzi z chorągwią do nich zaciągnie. Kommendant mieyscowy przyymuie ich u rogatek &c. — Senat udaiąc się w całym składzie do monarchy, będzie 100 iazdy otoczony. Jeżeli który z senatorow iedzie do swey senatoryi, będzie po drodze 5 wystrzałami z armat witany; będzie miał z 30 ludzi straż i 2 szyldwachow przed mieszkaniem. — Ciało prawodawcze i trybunat udaiąc się do monarchy lub na publiczne uroczystości, będą także 100 iazdy otoczonemi. Szyldwachy prezentuią broń przed prawodawcami i trybunami, ieżeli się w swoim pokażą stroiu. — Reszta wyroku zawiera przepis honorow dla dywizyynych ienerałow, na wiazd Arcybiskupow, biskupow i kardynałow, obrządki pogrzebow woyskowych. Za samego tylko monarchę noszona będzie przez rok na chorągwiach żałoba.

Z Nowego Jorku d. 28. Maia.

Dwie fregaty francuzkie Didona i Sybilla przybyły świeżo z woyskiem lądowym do Gwadelupy. Anglicy mieli w tych okolicach siły więcey niż dostateczne do pokonania tych fregat, lecz nie tylko, że potrafiły dopełnić swego przeznaczenia nie zważaiąc na żadne niebezpieczeństwa, ale prócz tego uskuteczniwszy zlecenia wypłynęły znowu pomimo trzymania w obleżeniu od dywizyi floty angielskiey Basse Terre. Anglicy spostrzegłszy to nie co poźno udali się ku Barbadzie. Sybilla zawinęła szczęśliwie wczoray do naszego portu dla nabrania żywności, a Dydona dzisiay w wieczor iest spodziewana.

Hieronim Bonaparte, który tu od nieiakiego czasu bawił, dzisiay zrana poiechał do Baltimoru z kapitanem fregaty Sibilli, który podług wszelkiego podobieństwa przywiozł mu depesze.

W liczbie osadnikow z St. Domingo przybyłych tu z Hawanny na brygantynie Jozef, znayduie się P. Fedon, dawniey kupiec w Kapie Francuzkim, który podał do gazety *Mercantile Advertiser* kopiią oświadczenia zrobionego przed konsulem francuzkim w Hawannie, z którego widać bardzo ciężkie obwinienie ienerała Rochambeau.

Sąd admiralicyyny kazał tymczasowo zatrzymać statek, którego Dom O Hara i kompania dopomina się oddania, iako własności amerykańskiey. Statek ten był zabrany przy wypływaniu z Jamaiki od korsarza francuzkiego Hazard, potem odebrany od korsarza angielskiego, nakoniec zabrany po raz trzeci przez korsarza francuzkiego Hazard, gdy go korsarz angielski złupiwszy wypuścił. Sąd admiralicyyny wkrótce wyda wyrok względem ważności tey zdobyczy.

DODATEK

DO Nru. 65.

GAZETY KRAKOWSKIEY.

W NIEDZIELĘ DNIA 12. SIERPNIA 1804.

Dalszy ciąg O Indostanie, wypis z dzieła maiora James Rennella.

Przywłaszczyciel zabitym był w roku 1545. Nastąpił po nim syn iego Selim. Lecz państwo Indostanu tak było zawichrzone, iż przez lat dziewięć rządziło nim pięciu monarchow. Liczna stronnikow liga przywołała Humaioona, i osadziła go na tronie w roku 1554 lecz w rok potem z przypadku życie zakończył. Syn iego Acbar nastąpił po nim maiąc lat czternaście, i panował lat 51. On to był, który na stałym gruncie umocnił panowanie Mogolow, zaczęte od iego przodka Babera, i trwaiące aż do Aurengzeba. Pod tą dynastyą państwo Indostanu nazwane było państwem Mogolow. Pierwsze lata panowania Achara upłynęły na poskromieniu zbuntowanych prowincyy, zacząwszy od Agimery aż do Bengalu. Wielki Byram, który potężnie dopomogł do powrotu Humaioona, przyłożył się nader pożytecznie do uspokoienia rokoszanow. Dla zapewniania sobie tych nowych zdobyczy, użyto także wcale nowych sposobow. Wybrano dobrych rządcow, i uczyniono mądre urządzenia, nieprześladowano religii Bramy, i starano się pozbać skłonności ludu, ażeby się do nich stosować. Długie i mądre panowanie sprzyiało tym wszystkim ustawom. Acbar postanowił także zawoiować królestwo Dekanu, i w częś i tego dokonał. Ten monarcha, który umarł w roku 1605 był nayszczytem familii Tamerlana. W ostatnich latach iego panowania, kray Indostanu miał nayspokoynieysze chwile, od czasu iak został zawoiowany przez Muzułmanow.

Ichanguire iego następca panował lat 22. Nie udało mu się przedsięwzięte zawoiowanie Dekanu. Rokosz iego syna Shah-Jehan zatruł ostatnie lata iego panowania. Atoli państwo umocnione do pewnego stopnia przez 70 blisko lat spokoyności, nie było osłabione tym buntem, tak iak gdyby się to w innych czasach zdarzyło.

Pierwszym posłem angielskim wysłanym w roku 1615 do cesarza indostańskiego, był P. Tomas Roe. Portugalczykowie mieli wten czas znaczne składy w Guzaracie. Historyk Acbara pisząc o nich w roku 1650 wyraża: Niedbałość rządcow krolewskich, stała się przyczyną utraty kilku prowincyy, które dostały się Europeyczykom. Ferischta wspomina także o iednym kościele, stoiącym blisko mieysc zaiętych przez bałwochwalcow europeyskich.

Shah-Jehan nastąpił po swoim oycu w r. 1628 i podwoił swoie usiłowania na podbicie Dekanu. Wielka częsc xiążąt tey części Indyi, poddała się pod hołdownictwo cesarza, lecz Visapour, Karnata i kraie Gautsow zostały się przy swoich dawnych rządcach.

W roku 1658 dway synowie cesarscy podnieśli rokosz, a wynikłe stąd woyny domowe trwały aż do roku 1660, gdy Aurengzeb trzeci syn cesarza opanował tron przez uwięzienie swoiego oyca i zamordowanie braci. Przybrał sobie imię Allumgire, i rządził spokoynie aż do roku 1678. Spoglądał chciwem okiem na część Dekanu, która nie była ieszcze podbitą. Sewajee założyciel państwa Maratow, zyskał niektóre zdobycze w kraiu Visapour. Patonowie zbuntowali się za rzeką

Indus. Rajpotowie Agimery poszli za tym przykładem. Aurengzeb przedſięwziął osobiście powrocić ich do posłuszeńſtwa, lecz gdy woysko zoſtało opasane pomiędzy gorami, sama cesarzowa doſtała ſię w ręce buntownikow. W roku 1681 Aurengzeb zemścił się na mieszkańcach Raipotu, zaiął i zburzył Cheitorę ich ſtolicę. Atoli nie przytłumił odwagi tego ludu, i musiał z niemi do pokoiu przyſtąpić.

Sewajee umarł w roku 1680 zoſtawiwszy wzraſtaiące państwo Maratow swoiemu synowi Sambajee, który potem przez zdradę wydany był Aurengzebowi, i z iego rozkazu zamordowany. Wtenczas Visapour, Golkonda i prawie cała półwyspa Indyyska, wyiąwszy tylko niektóre części górzyſte, przyięły iarzmo cesarza Delhi.

Aurengzeb przepędził większą część swoiego życia w pośrod obozow. Przez trzydzieści lat nie widział ſtolicy. Z tego zaniedbania wyniknęły wielkie bezprawia w tem środkowem mieyscu państwa. Rajpotowie, Patonowie i Jattowie na nowo ſię buntowali. Pokazali ſię oni pierwszy raz w poſtaci narodow, i grali potem znakomitą polityczną rolę na wschodzie.

Aurengzeb umarł w roku 1707 maiąc lat 90 pochowany w Amednagur w Dekanie. Państwa iego rozciągały ſię zacząwszy od 10 do 35 ſtopnia szerokości jeograficzney, i rozległość ich była prawie taż sama od wschodu do zachodu. Miał dochodu do 32 mill. f. szter. (128 mill. zł. pol.) w kraiu gdzie płody ziemi są cztery razy tańsze niż w Anglii. Lecz berło tak ciężkie nie mogło bydź utrzymane, tylko Aurengzeba ręką, i widzieliśmy, iż w przeciągu lat 50 po iego śmierci idących, naſtępſtwo niedołężnych monarchow, i niezręcznych lub przewrotnych miniſtrow, przywiodło do smutnego ſtanu to ogromne państwo.

Aurengzeb pisał przed śmiercią do swoich dwoch synow liſty, których pamięć długo była dochowywana. Widać w nich niewczesne zgryzoty monarchy, który wszyſtko swoiey dumie poświęcał i był bliski utracenia owocu wszyſtkich swych zbrodni. Lękał ſię woyny domowey po swoiem zeyściu, i w samey rzeczy naſtąpiła, skoro tylko zamknął powieki. Zoſtawił czterech synow. Dway ſtarsi Mauzum i Azem wiedli nawzaiem spor o pierwszeństwo do tronu. Azem na czele trzechkroć ſtotyſięcy ludzi był zgromiony, i zabity przy Agrze, a Mauzum osiadł na tronie, przybrawszy nazwisko Bahader-Shah.

Panował lat pięć. Był pracowity i zręczny, lecz potrzeba było długiego czasu dla wykorzenienia nierządu zagnieżdzonego długą nieprzytomnością Aurengzeba. Rokosz brata iego Kaum-Buksh ściągnął go do Dekanu. Rozruchy skończyły ſię śmiercią buntownika, i całkowitą woyska iego rozsypką: a lubo Dekan daleki ieszcze był od zupełnego uspokoienia, atoli cesarz obrocił całą swoię uwagę na xiążęta Agimery, którzy przeciw niemu ogromny skoiarzyli związek. Lecz zatrudniły go nowe zamieszania. Szeikowie świeże sektarzow plemię osiadło, i rozmnożyło ſię w pobliskości gór wschodnich pod panowaniem Shah-Jehana. Wpadli zbroyno do prowincyi Lahor, i spuſtoszyli ią aż do Jummah. Cesarz wyszedł przeciwko nim z woyskiem, rozprószył buntownikow, lecz ich wodzowie z rąk mu się wymknęli. Umarł w Lahorze 1712 nie maiąc czasu bydź w Agrze i Delhi.

(Reszta potem)

DONIESIENIA.

Magiſtrat Miaſta C. K. Głownego Krakowa ninieyszym powszechnie uwiadomia, że na dniu 17 Sierpnia t. b. po południu o godzinie 3ciey licytacya doliwerowania na blisko nadchodzącą zimę potrzebnego, dla Magiſtratu twardego i miętkiego drzewa, odbywać ſię będzie; liwerunku tego życzący sobie, maią o ſtosownych dosyć zyskownych kondycyach, u tuteyszego expedytora wywiedzieć ſię.

Drdacki.
Gollmayer. *Z Rady Magiſtratu C. K. Miaſta Stołecznego Krakowa.*
Dnia 4. Sierpnia 1804.
Hohn.

Przez Magiſtrat Miaſta Wolnego C. K. Cyrkularnego Radom w Galicyi Zachodniey, do powszechney wiadomości podaie ſię, iż dnia 27 Sierpnia r. b. w Kancellaryi tuteyszego Magiſtratu, Propinacya mieyska Radomska, w samem Mieście i Przedmieściach iego, oraz we Wſiach do Miaſta tego należących, iako to Gołębiowie, w Woli Gołębiowskiey, Dzierzkowie, Zamłyniu, do którey Propinacyi należą Karczmy Lipnia, Młodzianow, I Praga

zwane, na trzy posobie lata puszczona będzie, zaczynaiąc zaraz od 1 Listopada r. 1804.

Prætium fisci rocznie zł. ryń. 5310 ogłasza się. — Chcący licytować ma w 11tą część prætium fisci przygotować się.

Naywyższa summa z licytacyi wyniknąć maiąca 4ma ratami z gory płaconą będzie do kassy mieyskiey.

Do tey propinacyi iest Browar z kotłem miedzianem i kisztokiem, Gorzelnia o wielkim garcu wężowem, z sześćma 3ch rulniemi alembikami i innemi naczyniami.

Dla niewiadomych o położeniu miasta Radomia; podaie się i to, iż miasto Radom iest położone na goscińcu wielkim, przez Lublin, Puławy, z Krasno-Rossyi w Prussy idącym, i innych ako to z Krakowa, w cyrkuł Siedlecki; i Radzyński; iest także położone to miasto między lasami, i nad rzeką Mliczna zwaney, wodległości od miasta Kozienic nad Wisłą mil 5 od granicy Pruskiey czyli do rzeki spławney Pilica mil 5 od Puław mil &c. 8. — Nareszcie Iż w Mieście tem Radomiu iest urząd C. K. cyrkularny, z Radomskiego i Sandomirskiego złożony. Oraz

Znayduie się sztab regimentu 4 hussarow Xcia Hessen Homburg.

Co wszystko może pobudzić do licytowania, zwłaszcza że inne warunki licytacyi są bardzo łagodne.

Miasto Radom życzy sobie także aby rzeznikow Chrześcian, do miasta tuteyszego przybyło (maią iednak w attestata przysposobić się) którem zakład dany będzie, oraz mieszkanie frey na rok i iadka rzeźnicka.

Działo się w Radomiu w czasie sessyi Magistratu. Dnia 8 Czerwca 1804.

Jan Musewski, prezydent.
Jozef Racibirski, Assessor.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Radom.
W. Zieleniewski.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniey uwiadomiaią niniejszym Edytem sukcessorow niegdy Krzysztofa Szczyta, to iest, Jozefa Szczyta, Annę z Szczytow Michała Zienowicza Zonę, Teressę P. Olizara Zonę, iż adwokat Fiedorowicz, massy pupilarney po zmarłym Felixie Poll pozostałey, kurator o sekwestracyą dóbr Uramow względem summy 3745 zł. pol. w łocie z prowizyami i expensami, do Sądow tutéyszych żałobę podał, i pomocy Sądowey dopraszał się.

Gdy zaś też Sądow dla ich zamieszkania zagranicznego, im tuteyszego sądowego adwokata Dyaczyńskiego za obrońcę z ich szkodą i niebezpieczeństwem ustanowiły, z którym taż sprawa rozpoczęta podług przepisanego dla Galicyi zachodniey sądowego porządku w prowadzona i ukończona będzie napominaią się oni niniejszym Edyktem, aby, w przeciągu 90 dni do odpowiedzi się stawili, i ustanowionemu dla sobie obrońcy dokumenta swe odali, lub innego sobie patrona obrali, i tego Sądom wymienili, i oraz tych podług prawa użyli krokow, które się do obrony swey sprawy pożytecznemi bydź zdaią, gdyby bowiem tego nie uczynili i swą zaniedbali sprawę samiby sobie szkodę może jaką ztąd wynikaiącą przypisać winni byli. Dan w Lublinie dnia 2 Maia 1804.

Kaietan Michałowski, W. P.
Poll.
Dostenberg.

Z Rady C. K. Sądow Szlach: Lubelskich Galicyi Zachod.
Rayski.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Gallicyi Zachodniey niniejszym Edyktem uwiadomiaią W. Jonasza konsyliarza K. Regencyi Warszawskiey iako kuratora massy wspolnikow Hurtyk i Roeslera, tudziesz Panią Katarzynę z Paryssow Potocką, iż Jan i Felix bracia Heryngi przeciwko nim tudziesz adwokatowi Ratyńskiemu iako kuratorowi spraw massy krydalney Piotra Potockiego w punkcie summy 1400 czerwonych złotych areszt na summę 3470 czer. zł. w dobrach Gorzno na rzecz wspolnikow Hurtyk i Roesler lokowaną prosili, których prozbom zadosyć czyniąc niniejszym zaleca się P. Ignacemu Boskiemu iako rządcy dóbr Gorzno, ażeby też summę 3470 czer. zł. do dalszego tuteyszego sądu rosporządzenia nikomu nie wypłacał, ponieważ zaś wyżwzmiankowani areszt proszący oraz i żałobę w tey sprawie podali i pomocy Sądowey dopraszali się.

Przeto też Sądy dla zagranicznego obżałowanych zamieszkania onymże tuteyszego sądowego adwokata Jana Hakenschmida z ich szkodą i niebespieczeństwem zastępcą ustanowili, z którymi sprawa rozpoczęta podług przepisanego dla Gallicyi Zachodniey sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie; napominaią się oni nieyszym Edyktem, ażeby w przeciągu 90 dni do odpowiedzi się stawili, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddali, lub innego sobie patrona obrali, tego Sądowi wymienili i oraz tych podług prawa używali krokow, które do obrony swey sprawy użytecznemi bydź się zdaią; gdyby bowiem tego nieuczynili i swą zaniedbali sprawę samiby sobie szkodę może iaką ztąd wynikaiącą przypisać winni byli. Dan w Lublinie dnia 14 Maia 1804.

Michałowski.
Purtscher.
J. C. Bubna.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubel. Galicyi Zachod:
Rayski, sekr

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey uwiadomiaią ninieyszym Edyktem JP. Adolfa hrabiego Kalkreuth, iż JP. Władysław hrabia Branicki o zapłaceuie summy 7000 zł. pol. i 560 zł. pol. 20 gr. z prowizyą i expensą prawną do Sądow tuteyszych żałobę podał, i pomocy sądowey dopraszał się.

Gdy zaś te Sądy dla mięszkania iego za granicą, iemu tuteyszego sądowego adwokata Zarańskiego za obrońcę z iego szkodą i niebezpieczeństwem ustanowiły, z którym taż sprawa rozpoczęta podług przepisanego dla Galicyi zachodniey sądowego porządku w prowadzona i ukończona będzie, napomina się on niniéyszym Edyktem, aby w 90 dniach do odpowiedzi się stawił, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddał, lub innego sobie patrona obrał, i tego Sądowi wymienił, i oraz tych podług prawa użył krokow, które się do obrony swey sprawy pożytecznemi bydź zdaią; gdyby bowiem tego nieuczynił, i swą zaniedbał sprawę, samby sobie szkodę może iaką ztąd wynikaiącą przypisać winien był. Dan w Lublinie dnia 2. Maia 1804

Michałowski.
Poll.
Domasławski.

Z Rady C. K. sądow szlach. Lubelskich Galicyi Zachod.
Reinl, sekr.

Dla osadzenia mieysca syndyka w mieście Brzozowie z pensyą 300 zł. ryń. złączonego, iest przez wysoki gubernialny dekret dd. 20 p. m. 3ci konkurs aż do ostatniego Augusta r. b. rozpisany; kompetenci dekretami eligibitatis w drodze polityczney i sądowey opatrzeni maią się zatem ieszcze przed końcem tego miesiąca do C. K. Sanockiego urzędu cyrkularnego udać.
W Krakowie d. 7go Augusta 1804.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniey UUr. Mikołaiowi i Jozefowi, tudzież Rozalii Pannie i Zofii z Bychawskich Kamieńskiey rodzeństwu Bychawskim mocą niniéyszego Edyktu oznaymuią, że po Wincentym Bychawskim w Lublinie zmarłym sukcessya na nich spadła, i że im adwokat Izdebski za kuratora iest dodanym dla czego upominaią się, ażeby prawo swe do spadku po rzeczonym Wincentym Bychawskim służące dowodami okazali, i deklaracya przyięcia dziedzictwa w przeciągu roku iednego i sześciu tygodni tym pewniey do tuteyszego Sądu podali, gdy inaczey pertraktacya sukcessyi z znanym iuż sukcessorem Jakobem Bychawskim i ustanowionym kuratorem stosownie do przepisow Kodexu Cywilnego ukończoną będzie. Dan w Lublinie dnia 1 Lipca 1804.

Kaietan Michałowski, V.P.
de Weinling.
Gruszecki.

Z Rady C. K. Sądow Szla: Lubel. Galicy Zachodniey.
Kobzin.